

РЕШЕНИЕ

№ 86

гр. София, 08.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Б СЪСТАВ, в публично заседание на втори юни през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Любомир Василев

Членове: Ваня Н. И.
ДИАНА Д. ВАСИЛЕВА

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Ваня Н. И. Въззивно гражданско дело № 20251100501760 по описа за 2025 година

Производството е по чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение № 3264 от 23.02.2024 г. по гр. д. № 38134/2023 г. Софийският районен съд е осъдил Многопрофилна болница за активно лечение „Лозенец“ ЕАД да заплати на М.И.К.-И. на основание чл. 128, т. 2, вр. чл. 269 от КТ, сумата 15 000 лева, представляваща допълнително възнаграждение за поставени ваксини срещу Ковид 19 за периода от 01.04.2021 г. до 30.06.2022 г., ведно със законната лихва, считано от датата на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, като е отхвърлил иска за разликата над тази сума до пълния предявен размер от 58 920 лв. и за периодите от 01.01.2021 г. до 31.03.2021 г. и от 01.07.2022 г. до 31.12.2022 г. Всяка от страните е осъдена да заплати на другата разноси съразмерно на уважената/отхвърлената част от иска, а ответникът „МБАЛ Лозенец“ ЕАД е осъден да заплати в полза на съда дължимата държавна такса и разноси за производството, съразмерно на уважената част от иска.

Решението в отхвърлителната му част е обжалвано от ищцата М.И.К.-И. като неправилно, незаконосъобразно и постановено в противоречие с установената по делото фактическа обстановка. Излага се възражение срещу извода на първоинстанционния съд, че сключеното споразумение между НЗОК и „МБАЛ Лозенец“ ЕАД за заплащане на поставен брой ваксини срещу Ковид 19 урежда единствено отношенията между НЗОК и болницата-ответник, и че определеното възнаграждение в размер на 10 лв. на поставена ваксина е

дължимо към болницата за създадената организация. Навежда се довод, че договор № РД-НС-01-4-9/22.02.2021 г. за изменение и допълнение на Национален рамков договор за медицински дейности между НЗОК и БЛС за 2020-2022 г., влязло в сила от 01.01.2021 г., с който е сключено допълнително споразумение между НЗОК/СЗОК и МБАЛ „Лозенец“ ЕАД за заплащане на поставен брой ваксини срещу Ковид 19 в размер на 10 лв. за поставена ваксина, е сключен в изпълнение на РМС № 338/09.04.2021 г., като е взето решение за осигуряване на финансиране за заплащане на допълнителни възнаграждения за поставяне на ваксини. С ПМС № 330/14.10.2021 г. били одобрени допълнителни разходи и трансфери по бюджета на МЗ за 2021 г., съответно определени допълнителни целеви средства за заплащане на медицинска помощ за поставяне на ваксини. Поддържа се, че посоченият договор № РД-НС-01-4-9/22.02.2021 г. и предвиденото в него задължение на НЗОК/СЗОК за заплащане на поставен брой ваксини срещу Ковид 19 в размер на 10 лв. на поставена ваксина са пряко обусловени от определените допълнителни целеви средства за заплащане на поставени ваксини. Изтъква се, че систематичното и съчетано тълкуване на РМС № 338/09.04.2021 г. и ПМС № 330/14.10.2021 г. обосновава обратен на направения от първоинстанционния извод, а именно, че те не уреждат единствено правоотношенията между НЗОК и болницата-ответник. Сочи се в тази връзка, че доколкото в ПМС № 330/14.10.2021 г. изрично е предвидено, че предоставеният трансфер по бюджета на НЗОК включва заплащане на изпълнителите на медицинска помощ за поставяне на ваксини срещу Ковид 19, то тези средства са целеви и са определени за медицинския персонал, а не за болницата, макар формално правоотношението да е опосредено със сключеното допълнително споразумение между НЗОК/СЗОК и МБАЛ „Лозенец“ ЕАД. По делото бил установен броя на поставените в МБАЛ „Лозенец“ ЕАД ваксини за периода 01.01.2021 г. – 30.11.2022 г., както и отрицателния факт за неплащане на дължимото целево възнаграждение. Навежда се довод, че фактът, че МБАЛ „Лозенец“ ЕАД не е получила плащане на поставени 5645 броя ваксини, е обусловен от бездействието на ответника и същият е ирелевантен досежно задължението на болницата да извърши плащане. Поддържа се, че тъй като задължението е парично, съответно делимо, и при липсата на методика за разпределяне на целевите средства между персонала, поставящ ваксини срещу Ковид 19, то дължимото възнаграждение следва да се разпреди поравно между лекар, медицинска сестра и епидемиолог, или по 1/3 за всеки от тях, съобразно разпоредбите на чл. 127, ал.1 от ЗЗД и чл. 162 от ГПК. Искане се първоинстанционното решение да се отмени в обжалваната му част и да се постанови друго, с което се уважи предявения иск в пълния му предявен размер.

С писмения си отговор въззиваемата страна МБАЛ „Лозенец“ ЕАД оспорва въззивната жалба. Изтъква, че средствата, отпуснати от НЗОК въз основа на сключеното с МБАЛ „Лозенец“ ЕАД споразумение, макар и отпуснати целево за поставяне на ваксини срещу Ковид 19, се отпускат на болницата и последната разплаща от тях на своите служители, ангажирани с тази дейност. Сочи, че допълнителните трудови възнаграждения за този период за заплащани на служителите в МБАЛ „Лозенец“ ЕАД въз основа на приетите от Надзорния съвет на НЗОК правила за условията и реда за заплащане на средства на

изпълнителите на болнична медицинска помощ на допълнителни трудови възнаграждения на медицинския персонал за срока на обявената извънредна епидемична обстановка, приети на основание чл. 5, ал. 6 от Закона за бюджета на НЗОК за 2021 г. с решения № РД-НС-04-2/12.01.2021 г., № РД-НС-04-11/21.01.2021 г., № РД-НС-04-24/03.02.2021 г. Поддържа, че такова допълнително възнаграждение било изплащано и на ищцата в периода от м. 01.2021 г. до м. 04.2022 г. включително, с оглед на което счита за неоснователна претенцията на ищцата за дължимост на сума от 58 920 лв.

Ответникът МБАЛ „Лозенец“ ЕАД е подал нарежна въззивна жалба срещу първоинстанционното решение, която е била върната с влязло в сила на 14.01.2025 г. разпореждане на районния съд № 83481/11.06.2024 г.

С оглед настъпилата след подаване на въззивната жалба смърт на ищцата М.И.К.-И., с определение на районния съд от 24.01.2025 г. е конституирана наследницата ѝ Н. С. И.. Същата поддържа въззивната жалба.

За да де произнесе, въззивният съд взе предвид следното:

М.И.К.- И. е предявила срещу МБАЛ „Лозенец“ ЕАД иск за осъждане на МБАЛ „Лозенец“ ЕАД да ѝ заплати сумата 60 000 лв., представляваща дължимо допълнително трудово възнаграждение за поставени ваксини срещу Ковид 19 за периода 2021-2022 г., ведно със законната лихва върху сумата от подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

В исковата молба се твърди, че в периода от 06.01.2020 г. до 06.02.2023 г. ищцата е била трудово правоотношение с ответника като е заемала длъжността „лекар, епидемиолог“ в Лаборатория по микробиология и вирусология. Ищцата твърди, че от началото на 2021 г. по разпореждане на изпълнителния директор на болницата на територията на болничното заведение били разкрити три имунизационни кабинета за поставяне на ваксини срещу Ковид 19, от които през 2022 г. останал да функционира само един. Съобразно разпорежданията на МЗ в имунизационния кабинет следвало да работят лекар и медицинска сестра под контрола на епидемиолог. Твърди се че поради липсата на персонал и по-конкретно на лекар с клинична специалност по време на пандемичния период, всички действащи на територията на болничното заведение имунизационни кабинети за поставяне на ваксини срещу Ковид 19 били обслужвани от ищцата, а през цялата 2022 г. единственият функциониращ кабинет бил обслужван от нея и медицинска сестра, като ищцата извършвала освен ваксинации и лекарската си дейност едновременно със задълженията си като епидемиолог. Твърди, че съгласно Договор № РД-НС-01-4-9 от 22.02.2021 г. за изменение и допълнение на Националния рамков договор за медицинските дейности между НЗОК и Българския лекарски съюз за 2020-2022 г. е сключено допълнително споразумение между НЗОК и МБАЛ „Лозенец“ ЕАД за заплащане на 10 лв. за поставена ваксина срещу Ковид 19. Също така с РМС № 338/09.04.2021 г. било взето решение за осигуряване на финансиране за заплащане на допълнителни възнаграждения за поставяне на ваксини срещу Ковид 19. Допълнително с ПМС № 330 от 14.10.2021 г. били одобрени допълнителни разходи и трансфери по бюджета на МЗ за 2021 г., като били определени допълнителни цели

средства за заплащане на медицинска помощ за поставяне на ваксини срещу Ковид 19. Твърди се, че за периода 2021-2022 г. НЗОК заплатила на МБАЛ „Лозенец“ ЕАД отчетени ваксини по 17 бр. фактури, описани в исковата молба. Твърди се, че ответникът не е заплатил на ищцата полагащото ѝ се допълнително възнаграждение, определено като целево, и заплатено на болничното заведение от НЗОК/СЗОК за поставени брой ваксини срещу Ковид 19. Сочи, че доколкото МБАЛ „Лозенец“ ЕАД, МЗ, МС и/или НЗОК/СЗОК не са определили начин на разпределяне на целевите средства между персонала, поставящ ваксини, то дължимото възнаграждение следва да се разпредели поравно между лекар, медицинска сестра и епидемиолог.

С писмения си отговор ответникът МБАЛ „Лозенец“ ЕАД оспорва иска. Излага твърдение, че за извършваната от ищцата работа за длъжността, на която е назначена с трудов договор в МБАЛ „Лозенец“ ЕАД, тя е получавала дължимото ѝ уговорено в договора основно трудово възнаграждение. С оглед възникналата пандемия от Ковид 19, част от дейността на ищцата като лекар-епидемиолог в болницата било поставянето на ваксини срещу Ковид 19, във връзка с ограничаване на пандемията в страната. Извършваната от ищцата дейност по поставяне на ваксини била в изпълнение на задълженията ѝ като лекар – епидемиолог в МБАЛ „Лозенец“ ЕАД, за което тя е получавала трудово възнаграждение по сключения с болницата трудов договор. Ответникът възразява, че на ищцата не се полага и не се дължи допълнително възнаграждение за поставянето на ваксини, каквото се претендира от нея. Изтъква, че цитираното в исковата молба допълнително споразумение между НЗОК/СЗОК и МБАЛ „Лозенец“ ЕАД, към НРД за медицински дейности, обн. в ДВ, бр. 17 от 2021 г., е сключен именно с МБАЛ „Лозенец“ ЕАД и фактът, че се предоставят целево средства на дружеството, не предопределя задължение за него да ги разпределя на служителите, които поставят ваксини, тъй като това е тяхно служебно задължение по силата на трудовоправните им отношения с лечебното заведение.

С протоколно определение от 12.02.2024 г. е допуснато изменение на размера на предявения иск, като същият се счита предявен за сумата 58 920 лв. вместо първоначално заявения размер от 60 000 лв.

Възивният съд, след преценка на събраните по делото доказателства и във връзка с предмета на обжалване, намира за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 128 от КТ – за осъждане на ответника да заплати на ищцата допълнително трудово възнаграждение за извършваната от нея работа по време на извънредната епидемична обстановка в страната за периода 2021-2022 г., изразяваща се в поставяне на ваксини срещу Ковид 19 в разкритите в ответното болнично заведение имунизационни кабинети.

Не е спорно по делото и се установява от представените писмени доказателства, че в процесния период от 2021 г. до 2022 г. ищцата е работила при ответното дружество на длъжността „лекар-епидемиолог“ в Лаборатория по микробиология и вирусология, при уговорено основно трудово възнаграждение от 1030 лв. и допълнителни възнаграждения за трудов стаж и професионален опит и за лекарска специалност. Не е спорно също, че в този

период по възлагане от работодателя ищцата е извършвала дейност по поставяне на ваксини срещу Ковид 19 в разкритите в болничното заведение имунизационни кабинети.

Съгласно изложеното в обстоятелствената част на исковата молба, претендираната от ищцата сума като дължимо ѝ допълнително трудово възнаграждение представлява 1/3 част от общия размер на сумите за поставяне на ваксини срещу Ковид 19, уговорени със сключеното между НЗОК и ответното дружество допълнително споразумение към договор от 22.02.2021 г. за изменение и допълнение на Национален рамков договор за медицинските дейности, а именно по 10 лв. за всяка поставена ваксина. Според ищцата, поради липсата на установени правила за начина за разпределяне между медицинския персонал, поставящ ваксини, на получаваните от ответното дружество целеви средства, дължимото възнаграждение следва да се разпреди поравно между лицата от екипа в имунизационния кабинет, част от който е била тя.

Националният рамков договор за медицински дейности /НРД/ се сключва между НЗОК и Българския лекарски съюз за осъществяване на дейностите, предвидени в Закона за здравното осигуряване – чл. 53 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/. Съгласно чл. 1, ал. 2 от ЗЗО, здравното осигуряване е дейност по набирането на здравноосигурителни вноски и премии, управлението на набраните средства и тяхното разходване за закупуване на здравни дейности, услуги и заплащане на стоки, предвидени в този закон, в националните рамкови договори (НРД) и в застрахователните договори. Съдържанието на националните рамкови договори е регламентирано в чл. 55, ал. 2 от ЗЗО.

В раздел VII от ЗЗО е уреден договора между НЗОК и изпълнителя на медицинска помощ. „Изпълнители на медицинска помощ” по смисъла на този закон са лечебни заведения или техни обединения по ЗЛС, с изключение на лечебните заведения по чл. 8, ал. 1, т. 5 от ЗЛС, и национални центрове по проблемите на общественото здраве по Закона за здравето. С договорите между НЗОК и изпълнителя на медицинска помощ се конкретизират изискванията и условията, посочени в чл. 55, ал. 2, т. 2 - 7 за прилагане на съответната територия, както и стойностите, определени по реда на закона за бюджета на НЗОК за съответната година, които са задължителни за изпълнителите на медицинска помощ, както и се определят взаимоотношенията между изпълнителите на медицинска помощ и между тях и други лица за изпълнение на медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 – чл. 59, ал. 7 от ЗЗО.

В чл. 15а от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на НС от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците /обн. ДВ бр. 28/24.03.2020 г., в сила от 13.03.2020 г./, е предвидена възможност по време на извънредното положение, съответно на извънредната епидемична обстановка и до три месеца след нейната отмяна НЗОК и БЛС да подпишат анекс към съответния национален рамков договор, който съдържа заплащане за работа при неблагоприятни условия по време на обявеното извънредно положение, съответно на извънредната епидемична обстановка и до три месеца след нейната отмяна на изпълнителите на медицинска помощ, условия и ред за заплащането и методика за определяне размера на сумите. Посочено е, че средства може да се осигуряват и чрез допълнителен трансфер от бюджета на Министерството на здравеопазването. В ал. 2

на чл. 15а е предвидено, че Министерството на здравеопазването може да изплаща допълнителни възнаграждения за постигнати резултати на служители в системата на Министерството на здравеопазването и подведомствените му разпоредители с бюджет, работещи при неблагоприятни условия на труд по време на обявеното извънредно положение, съответно на извънредната епидемична обстановка и до три месеца след нейната отмяна, включително за дейности, свързани с поставяне на ваксини срещу COVID-19.

С договор № РД-НС-01-4-9 от 22.02.2021 г. между НЗОК и БЛС за изменение и допълнение на НРД за медицинските дейности е предвидено, че сумите за неблагоприятни условия за работа при обявено извънредно положение, съответно извънредна епидемична обстановка, в т. ч. и за заплащане на изпълнителите на медицинска помощ за поставяне на ваксини срещу COVI D-19, могат да се осигуряват и чрез допълнителен трансфер от бюджета на Министерството на здравеопазването. В § 3, ал. 1 от ПЗР е предвидено, че изпълнителите на първична извънболнична медицинска помощ, специализирана извънболнична медицинска помощ (МЦ/ДКЦ) и болнична медицинска помощ, определени със заповед на министъра на здравеопазването, получават сума в размер на 10 лв. за поставена доза на препоръчителна ваксина срещу COVID-19, като тази дейност се извършва по реда на Наредба № 15 от 12.05.2005 г. за имунизациите в Република България и се подава в Националната здравно-информационна система. Съгласно ал. 9 на § 3 от ПЗР на горепосочения договор за дейността по ал. 1 /за поставяне на доза препоръчителна ваксина срещу Ковид 19/ на изпълнителите на специализирана извънболнична медицинска помощ (МЦ/ДКЦ) и на болнична медицинска помощ НЗОК заплаща брой поставени дози на препоръчителна ваксина срещу COVID-19 на базата на вписаните в НЗИС поставени дози и изразено информирано съгласие на лицето или законния представител на лицето. Този анекс е сключен съгласно чл. 15а, ал. 1 от ЗМДВИППП.

Въз основа на горепосочения договор РД-НС-01-4-9 от 22.02.2021 г. между НЗОК и БЛС е сключено допълнително споразумение между НЗОК и МБАЛ „Лозенец“ ЕАД, съгласно което изпълнителят получава сума в размер на 10 лв. за поставена доза на препоръчителна ваксина срещу Ковид 19, като за тази дейност на изпълнителя НЗОК заплаща брой на поставени дози на базата на вписаните в НЗИС поставени дози и изразено информирано съгласие на лицето.

Установено е от писмените доказателства и от заключението на ССЧЕ, че в периода 2021-2022 г. в МБАЛ „Лозенец“ са поставени 10177 бр. броя ваксини срещу Ковид 19, а заплатените от НЗОК целеви средства на МБАЛ „Лозенец“ ЕАД са в размер на 101770 лв. Според експерта, не е налице методика за разпределение на изплатените целеви средства на лечебното заведение между персонала, поставящ ваксини срещу Ковид 19 /лекар, медицинска сестра и епидемиолог/.

Анализът на разпоредбите на ЗЗО, чл. 15а от ЗМДВИППП и Националния рамков договор за медицинските дейности, сключен между НЗОК и БЛС, налага извод, че предвидените средства от НЗОК за работа при неблагоприятни условия по време на обявеното извънредно положение, се предоставят от Здравната каса на изпълнителите на

медицинска помощ, т.е. на лечебните заведения, и отпускането на тези средства е част от правоотношенията между тези субекти. Посочените актове не уреждат трудови правоотношения между лечебните заведения и служителите им, в т. ч. и за дължими допълнителни трудови възнаграждения. Предмет на НРД и респективно на споразуменията между НЗОК и съответните лечебни заведения са отношенията, възникващи между здравноосигурителния орган и субектите – изпълнители на медицински услуги по повод предоставянето на медицинска помощ в изпълнение на договорите със НЗОК, а не отношения между лечебните заведения и служителите им по повод възникване и изпълнение на задълженията им по сключените индивидуални трудови договори. Задължение за заплащане на допълнително трудово възнаграждение от ответника-работодател на ищцата за извършване на дейност по поставяне на ваксини срещу Ковид 19 не е уговорено между страните по индивидуалното трудово правоотношение, нито в колективен трудов договор, нито във вътрешен акт на работодателя или акт на друг надлежен субект с такива последици. Страна по сключеното въз основа на рамковия договор допълнително споразумение със НЗОК е ответникът – изпълнител на медицинска помощ по смисъла на чл. 58 от ЗЗО, и това споразумение урежда финансирането на лечебното заведение от НЗОК по повод медицинските дейности, необходимостта от които е възникнала в резултат на епидемичната обстановка от пандемията от Ковид 19. Както е посочил първоинстанционният съд в обжалваното решение, сключеното споразумение между НЗОК и МБАЛ „Лозенец“ ЕАД за заплащане от Касата на поставен брой ваксини срещу Ковид 19 урежда само отношенията между НЗОК и болницата – ответник, респективно определеното от тях възнаграждение в размер на 10 лв. за поставена ваксина е дължимо от НЗОК на болницата – изпълнител на медицинска помощ за създадената организация и отделения ресурс, който е необходим за осигуряване на възможност за поставяне на ваксини в болничното заведение. Този извод се споделя от настоящия състав.

В допълнение следва да се посочи, че в утвърдената от НЗОК и БЛС Методика за допълнение на методика за определяне на размера на сумите, заплащани от НЗОК на изпълнители на медицинска дейност, на дентална помощ и на медико-диагностични дейности за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка № РД-НС-05-9-6 от 16.02.2021 г., представляваща неразделна част от НРД за медицински дейности за 2020-2022 г., също е прието, че за възнаграждение за поставена доза на препоръчителна ваксина срещу Ковид 19 в размер на 10 лв. получават **изпълнителите** на първична извънболнична медицинска помощ, специализирана извънболнична медицинска помощ и болнична медицинска помощ, определени със заповед на министъра на здравеопазването. А съгласно чл. 58 от ЗЗО изпълнители на медицинска помощ са лечебните заведения.

Съгласно чл.1 и чл. 2 от разглежданата Методика заплащане за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка се извършва за месеците, през които на територията на страната със заповед на министъра на здравеопазването са въведени протиепидемични мерки, като размерът на сумите,

изплащани на изпълнителите на медицинска помощ за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка се определя от НЗОК ежемесечно за всеки изпълнител на медицинска и/или дентална помощ и МДД, сключил договор с НЗОК по реда на НРД за медицинските дейности 2020 - 2022 г. и/или НРД за денталните дейности 2020-2022, който изрично не е заявил, че не желае да получава суми за неблагоприятни условия на работа. В чл.3 е регламентирано, че размерът на месечните суми за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка се определя както следва: за изпълнителите на извънболнична медицинска и дентална помощ - на базата на стойността на отчетената дейност, включена в подадените ежемесечни файлове за съответния месец и 85% от базисната стойност на дейността за 2020 г.; за изпълнителите на болнична медицинска помощ – на базата на стойността на отчетената дейност, включена в подадените ежедневни файлове и 85% от средномесечната стойност за дейността за 2020 г. В чл.6 и чл.7 са регламентираны условията за определяне размера на сумите за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка на изпълнителите на първична извънболнична медицинска помощ, както и на изпълнителите на болнична медицинска помощ. Съгласно чл.8.1 право на заплащане за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка има изпълнител на специализирана извънболнична медицинска помощ и/или медико- диагностични дейности в случай, че стойността на отчетената дейност за съответния месец за 2020 г. е по-малка от 85% от базисната стойност за дейност за 2020 г. В разглежданата методика са въведени изменения от 16.02.2021 г. и 30.06.2021 г. По силата на чл. 7а.1., според което право на допълнителни трудови възнаграждения за наетия персона имат лечебни заведения, сключили договор с НЗОК, където персоналът задължително е извършвал пряко дейностите по наблюдение, диагностика и лечение на пациенти с 6 доказан SARS-CoV-2. В чл.8г. е регламентирано, че изпълнителите на СИМП (МЦ/ДКЦ) получават месечно възнаграждение за поставени дози препоръчителна ваксина срещу COVID-19, след изчисляване на общата сума, според броя на поставените от тях ваксини през изработен календарен месец, подадени в Националната здравно-информационна система. Сумите се получават след подписване на анекс към договора със съответното лечебно заведение и представени първични счетоводни справки.

С оглед на горното се налага извод, че допълнителните средства за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка се предоставя от НЗОК на изпълнител на медицинска и/или дентална помощ и МДД, сключил договор с НЗОК по реда на НРД за медицинските дейности 2020 - 2022 г. и/или НРД за денталните дейности 2020-2022, който изрично не е заявил, че не желае да получава суми за неблагоприятни условия на работа. В методиката се съдържат правила за определяне на размера на сумите за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка за даден месец за всеки изпълнител на медицинска помощ, както и начина за заплащането на тези средства от НЗОК на съответното лечебно заведение. Не е предвидено обаче от тези целеви средства да се изплащат допълнителни възнаграждения на наетите по трудов договор лица в посочените изпълнители на медицинска и/или дентална помощ. Легитимирани да получават съответните парични средства са лицата – изпълнители на

медицинска помощ, но не пряко техният персонал. Тези средства следва да бъдат разходвани от лечебното заведение при спазване на предвидените в методиката процедури. Действително, с оглед целта на средствата – да компенсират работата на лечебните заведения за неблагоприятните условия по времето на извънредната епидемичната обстановка в страната, същите са предназначени и за допълнителни трудови възнаграждения за персонала, който е пряко зает с дейности по наблюдение, диагностика и лечение на пациенти с доказан Ковид 19 и дейности по лабораторно изследване и потвърждение на Ковид 19 в лечебното заведение – изпълнител на медицинска помощ. Няма обаче нормативно основание, нито такова произтичащо от друг акт на компетентен орган, което да задължава изпълнителите на медицинска помощ, в т.ч. лечебните заведения – работодатели, да изплащат предвидените в допълнителното споразумение между НЗОК и БЛС и методиката суми по 10 лв. за всяка поставена доза ваксина като допълнително възнаграждение на работещите в медицинското заведение лица, натоварени с извършване на дейности по поставяне на ваксини срещу Ковид 19, каквато е заявената в случая претенция на ищцата.

С последователни решения на МС в периода на обявеното извънредно положение 2020-2021 г., е прието заплащане на допълнителни възнаграждения на медиците, работещи на първа линия в борбата с епидемията от Ковид 19. Така с решение на МС № 338 от 09.04.2021 г. за осигуряване на условия за заплащането през 2021 г. на допълнителни възнаграждения за медицинския и немедицинския персонал на изпълнителите на медицинска помощ, пряко зает с дейности по отношение на пациенти с Ковид 19 и поставяне на ваксини срещу Ковид 19 е прието: 1. *За срока на обявената извънредна епидемична обстановка, удължен до 30 април 2021 г. с Решение № 72 на Министерския съвет от 2021 г. за удължаване срока на обявената с Решение № 325 на Министерския съвет от 2020 г. извънредна епидемична обстановка, разходите, предоставяни чрез трансфер от бюджета на Министерството на здравеопазването за 2021 г. по бюджета на Националната здравноосигурителна каса за осигуряване на средства за заплащане на изпълнителите на медицинска помощ за работа при неблагоприятни условия съгласно чл. 15а, ал. 1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, а именно - за допълнителни възнаграждения в нетен размер 1000 лв. на човек на медицинския и немедицинския персонал на изпълнителите на медицинска помощ, пряко зает с дейности по наблюдение, диагностика и лечение на пациенти с COVID-19, лабораторни изследвания и потвърждение на COVID-19, както и за поставяне на ваксини срещу COVID-19, да бъдат осигурени по реда на чл. 106, ал. 2 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.* 2. *След 30 април 2021 г., при удължаване срока на извънредната епидемична обстановка, представителите на държавата в Надзорния съвет на Националната здравноосигурителна каса чрез министъра на здравеопазването да информират Министерския съвет за необходимостта от допълнителни финансови средства за продължаване заплащането на допълнителните*

възнаграждения по т. 1 и за поставяне на ваксини срещу COVID-19 с цел вземане на решение за осигуряване на източник на финансиране на необходимите допълнителни разходи. Средствата са предвидени в Закона за бюджета на НЗОК за 2021 г. и 2022 г.

С ПМС № 211 от 29.07.2022 г. за одобряване на допълнителни разходи по бюджета на МЗ за 2022 г. са одобрени допълнителни разходи за осигуряване на подкрепа на персонала на първа линия, пряко ангажиран с дейности по предотвратяване разпространението на COVID-19, включително за поставяне на ваксини на здравно неосигурени лица, като е предвидено, че тези разходи са за изплащане на допълнителни възнаграждения за постигнати резултати на служители в системата на МЗ и подведомствените му разпоредители с бюджет, работещи при неблагоприятни условия на труд по време на обявената извънредна епидемична обстановка поради епидемично разпространение на COVID-19 и до три месеца след нейната отмяна, съгласно чл. 15а, ал. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, включително за дейности, свързани с поставяне на ваксини срещу COVID-19.

От анализа на горепосочените актове следва да се приеме, че за ответника е възникнало задължение да заплаща на ищцата допълнително месечно възнаграждение от 1000 лв. в периода на извънредната епидемична обстановка. В посоченото решение на МС е предвидено, че месечна сума в нетен размер от 1000 лв. се дължи на персонала на изпълнителите на медицинска помощ, пряко зает с дейностите по наблюдение, диагностика и лечение на пациенти с Ковид 19, включително и за поставяне на ваксини срещу Ковид 19. Както бе посочено, отделно допълнително възнаграждение, формирано на база поставен брой ваксини, не е предвидено. Така дължимото на ищцата допълнително трудово възнаграждение в размер на 1000 лв. месечно е за период от 01.04.2021 г. /съгласно решение на МС № 338/09.04.2021 г./ до 30.06.2022 г. /три месеца от отмяната на извънредната епидемична обстановка в страната съгласно ПМС № 211/29.07.2022 г./, или общо в размер на 15 000 лв. /15 месеца по 1000 лв./, която сума ответникът е осъден да заплати на ищцата. В осъдителната му част първоинстанционното решение е влязло в сила /на срещната въззивна жалба на ответника е върната/, поради което не подлежи на обсъждане направеното от него с отговора на исковата молба възражение, че е заплатил на ищцата допълнително трудово възнаграждение съгласно приетите на основание чл. 5, ал. 6 от Закона за бюджета на НЗОК за 2021 г. правила.

С оглед на всичко гореизложено законосъобразен е изводът на първоинстанционния съд за неоснователност на претенцията на ищцата за изплащане на допълнително трудово възнаграждение - за разликата над сумата от 15 000 лв., представляваща сбор от дължимите допълнителни месечни възнаграждения от 1000 лв. месечно за периода от 01.04.2021 г. до 30.06.2022 г. Поради това решението в обжалваната му част, с която е отхвърлен предявения иск по чл. 128 от КТ за разликата над сумата 15 000 лв. до пълния предявен размер от 58 920 лв. и за периодите от 01.01.2021 г. – 31.03.2021 г. и 01.07.2022 г.-31.12.2022 г., следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото пред настоящата инстанция и направеното от въззиваемия искане на същия следва да се присъдят разноски за заплатеното адвокатско възнаграждение във въззивното производство в размер на 3500 лв. – съобразно представения договор за правна защита и съдействие и доказателствата за заплащането на сумата.

Воден от горното, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 3264 от 23.02.2024 г., постановено по гр.д. № 38134/2023 г. на Софийски районен съд, **В ОБЖАЛВАНАТА МУ ЧАСТ**, с която е отхвърлен предявения от М.И.К.-И. /починала в хода на делото и заместена от наследника ѝ Н. С. И./ срещу Многопрофилна болница за активно лечение „Лозенец“ ЕАД иск с правно основание чл. 128 от КТ - за разликата над сумата 15 000 лв. до пълния предявен размер от 58 920 лв. и за периодите от 01.01.2021 г. до 31.03.2021 г. и от 01.07.2022 г. до 31.12.2022 г., представляваща допълнително трудово възнаграждение за поставени ваксини срещу Covid 19.

ОСЪЖДА Н. С. И., ЕГН *****, да заплати на Многопрофилна болница за активно лечение „Лозенец“ ЕАД сумата 3500 лв. за разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването на препис.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____